

FREMDRIFTSREFORMENS ØKONOMISKE GEVINST?

Fremdriftsreformen er et resultat af et sparekrav fremsat af finansministeriet i foråret 2013 på 2 mia. kr. Reformen bygger på en antagelse om, at fremdriftsreformen reducerer SU-udgifter og øger arbejdsudbuddet. Reformen spås dog at føre til et højere frafald på universiteterne pga. tilmeldingskravet på 30 nye ECTS-point pr. semester og manglende mulighed for at framelde sig eksaminer. Mange studerende ender nemlig med at skulle tage reeksaminer samtidig med at de følger 30 nye point.

Danske Studerendes Fællesråd har foretaget beregninger på, hvor stort frafaldet på de danske universiteter skal være for at det øgede arbejdsudbud ikke længere er en gevinst for samfundet. DSF har med andre ord fundet smertegrænsen for, hvornår fremdriftsreformen ikke giver økonomiske gevinster.

Tabel 1: Frafall der undergraver den økonomiske gevinst ved fremdriftsreformen

Aalborg Universitet	-
Aarhus Universitet	84 studerende (2%)
Syddansk Universitet	15 studerende (1%)
Roskilde Universitet	29 studerende (3%)
Copenhagen Business School	41 studerende (2%)
Danmarks Tekniske Universitet	11 studerende (1%)
IT-Universitetet	5 studerende (1%)
Københavns Universitet	156 studerende (3%)

Note: Beregningerne er foretaget under antagelse af, at man reducerer de af ministeriet fastsatte måneder fuldt og at antal færdiguddannede dimittender er på niveau med 2013. Derudover indgår der i beregningerne en antagelse om at et livsværk i gennemsnit er 35 år.

Tabel 1 viser antallet af studerende, der skal falde fra på de enkelte universiteter før fremdriftsreformens økonomiske gevinst ikke længere realiseres. I parentes er der angivet procentdelen af de studerende der skal falde fra i forhold til antallet af færdiguddannede fra det pågældende universitet.

Som eksempel uddanner Syddansk Universitet 1056 studerende i 2013. Syddansk universitet skal reducere med 3,1 måned. Hvis Syddansk universitet reducerer med 3,1 måned så vil der i løbet af et arbejdsliv være 269 ekstra på arbejdsmarkedet hvert år. Men hvis blot 15 ekstra studerende falder fra hvert år i løbet af et arbejdsliv så vil der ikke være nogen økonomisk gevinst ved fremdriftsreformen. Det øget frafald ender nemlig med at overskygge det øget arbejdsudbud. Til sammenligning er det 84 studerende der skal falde fra i Aarhus, 5 studerende på ITU, 29 studerende på Roskilde Universitet, 41 studerende på CBS, 11 studerende på DTU og 156 studerende på Københavns Universitet.

Flere aktører har siden fremdriftsreformens vedtagelse spået et øget frafaldet på de danske universiteter.

Danske Studerende Fællesråd har længe betvivlet reformens egentlige gevinster, men er til gengæld fuldt ud klar over reformens personlige og faglige konsekvenser. Spørgsmålet er, om man vil gå på kompromis med fagligheden, universiteternes autonomi og den enkeltes mulighed for at gennemføre sin uddannelse for en reform der bygger på et så usikkert grundlag? Er det rimeligt at sænke niveauet og begrænse muligheden for at gennemføre for at opnå en gevinst der måske aldrig kommer?